

KJERK BLAD
FOR INDERØY

NR. 4

2013

72. ÅRG.

God jul

Det hellige barnet

«Det hellige» er skjult i det alminnelige.

Underlig!

Gud har skjult seg i det alminnelige.

Julenatt oppdaget vi det.

Da kom Jesus, det hellige barnet, Guds Sønn til jord.

Han ble menneske for vår skyld. Slik viste han hvor høyt verdsatt mennesket er av Gud.

Han kom til sine egne, – og til sin egen jord.

Han kom for å være nær oss, – dele liv med oss.

Han var helt alminnelig å se til. Han var barn, – ungdom, – voksen, – bror, – venn, – glad, – festlig, – fattig, – sulten, – flyktning, – selvstendig, – opprørsk, – frittalende, – modig, – sorgtung, – forfulgt, – truet, – torturert, – drept på et kors, – for din og min skyld.

Oppstått fra de døde!

Vi er ikke alene i livet og i døden. Han har gitt oss håp om at kjærligheten er det dypeste og sterkeste i tilværelsen.

Han var et menneske som oss.

Guds Sønn vet hva det er å være menneske. Han har kjent det på egen kropp.

«Det hellige» er skjult i det alminnelige. Han var mer enn

alminnelig. De merket det når de møtte ham. For han viste alle en dyp respekt og verdighet. De fornemmet hans «hellighet». Han bar med seg noe annet og mer, en myndighet annensteds fra.

Alle som møtte ham oppdaget at de og var noe mer enn alminnelig, – de bar på «en hellighet», en ukrenkelighet, en verdighet som han bekreftet.

For alle mennesker er medsendt «en hellighet» av sin Skaper. Det er en Guds beskyttelse han har gitt hver enkelt av oss.

Vi merker denne «helligheten» på avstand når vi kommer vårt medmenneske i møte. Vi kan merke etterpå om vi behandlet hverandre med verdighet, eller om den ene ble krenket, «gjort liten». Spørsmålet er om vi bekrefter hverandres «hellighet»? Ordet «hellig» betegner noe som er ukrenkelig, dyrebart og umistelig, noe som ikke må vanæres, men behandles med ærefrykt og dyp respekt.

Julenatt kom Jesus Kristus, Guds Sønn som viste oss at «det hellige» er skjult i det alminnelige.

Velsignet julehøytid!

Biskop Tor Singaas

Hjarteleg takk

for gåva til nytt orgel i Sakshaug kyrkje som vart gjeve i samband med Anna Marie Nossum sin 80-årsdag!

*Orgelfondet
Sakshaug Kyrkje*

Framsidedbildet: Snø og

granskog. Foto: Jan Sundseth.

Baksidedbildet: Vinterlandskap.

Foto: Jan Sundseth.

Nytt fra Kjerkestuforeninga

Kjerkestubasaren 2013 gav et overskudd på kr. 54 000,-.

Vi ønsker å rette en stor TAKK til alle som støtta opp om basaren! Dette var den 25. kjerkestubasaren som er blitt arrangert.

Nå er Kjerkestuforeninga avvikla. Det er ønskelig at andre overtar ”stafettpinnen”.

Hvem vil/kan/ønsker ta et tak for å arrangere Kjerkestubasar heretter?

Takk for god hjelp og støtte i alle år!

Hilsen medlemmene i Kjerkestuforeninga

Ny prest i Inderøy

I begynnelsen av januar er jeg på plass som prest i Inderøy. Det gleder jeg meg til!

Jeg heter Ottar Strand, er gift og har fem voksne barn. Kona mi, Anne-Ruth Jangaard, og jeg kommer nå flyttende fra Horten, hvor jeg har vært prest i 12 år. Vi har begge røtter i Trøndelag; hun bodde i Trondheim og Verdal til hun var 8 år, og min morfar ble født og vokste opp i Inderøy.

Jeg er veldig glad i folkekirken og vil at kirken skal bidra positivt i menneskers liv, i glede og sorg, hverdag og fest. Alle er velkommen i kirken – når de selv bestemmer. Det er fint å oppleve at det er gode tradisjoner for å samarbeide i

Inderøy, og at kirken er en viktig samarbeidspartner i mange sammenhenger. Tradisjoner er

Foto: Tor Gunnar Nilsen

viktig for meg, og jeg vil forsøke å lytte til hva mennesker ønsker at kirken og presten skal bidra med her videre. Og så må jeg bare si at konfirmanter og ungdom i det hele tatt er kjempeviktig for meg – i kirken og ellers.

Kona mi og jeg gleder oss til å bo og leve i Inderøy, og jeg gleder meg til å være prest her! Best – i lag – det vil jeg gjerne bidra til!

Takk for at dere vil ha meg som prest her, og for den gode måten dere har tatt imot meg og oss på!

Hilsen Ottar – ny prest i Inderøy

Konsertoversikt

12. desember	Sakshaug kirke	Inderøy videregående skole har julekonsert.
13. desember	Sakshaug kirke	Vivace har sin årlige Luciakonsert.
15. desember	Mosvik kirke kl.19.00	Den tradisjonelle julekonserten går av stabelen.
18. desember	Heggstad kyrkje kl.19.00	Den tradisjonelle julekonserten går av stabelen.
21. desember	Heggstad kyrkje	«Julekollektivet» holder julekonsert.
22. desember	Sakshaug kirke kl.19.00	Den tradisjonelle julekonserten går av stabelen.
13. januar	Heggstad kyrkje kl.19.00	«Vi synger jula ut».

Følg med i Inderøyningen for tidspunkt på konsertene.

Hjarteleg takk

for gåva til nytt orgel i Sakshaug kyrkje som vart gjeve i samband med Anna Eline Wang si gravferd.

*Orgelfondet
Sakshaug Kyrkje*

Mangler du en julegave?

Orgelfondets kunstbrev kan fortsatt kjøpes på kirkekontoret og Jostu. Det finnes noen bilder igjen av alle årganger. Bildene er laget av Reidulf Lyngstad, Morten Gjøl, Anne Katrine Oxaal, Lise Brissach og Randi Antonsen. Bildene selges for 250 kr og inntekten går til orgelfondet i Sakshaug kirke.

Gi oss i dag vårt daglige brød

Det er snart jul med bugnende bord. Vi gler oss over sju sorter kaker, fantastiske middager og alt som trivelig er. Godt ønsker vi at det skal være for alle. Mattradisjon og matvaresikkerhet er viktig.

Som ungdom henta jeg grise-mat rundt omkring i mange heimer. Men hos en gammel krigsfange var det aldri mer enn noen få tynne potetskrell, mat vart aldri kasta i søpla, heller ikke i jula. En annen mann jeg besøkte satt ved bordet, han takka Gud høgt for mat og Røde Kors. Hvorfor?, spurte jeg forbausa. Jo, i konsentrasjonsleiren hadde han ikke overlevd om det ikke var for matpakkene fra Røde Kors, svarte han.

Så la oss nå i jula vise respekt for maten og takke de som produserer og tilbereder den. Det er synd at så mye god mat går i søpla. Undersøkelser over hele verden viser at mye går tapt både før og etter måltidene. Er det da nok mat til alle i verden? Matvarelagra våre er nedbygde og det er trolig ikke så mye mat på lager

andre steder i verden heller. Eller tar jeg feil? FN hevder at det er nok mat og at enda mere kan dyrkes. Samtidig advarer FN mot det motsatte; global oppvarming kan gjøre Afrika til en ufruktbar ørken. Så hva er sant? Kanskje begge deler? Som kristen er jeg vant til å tro på paradoks og motsetninger. Uansett, i en verden der mat er skjevt fordelt og så mange mangler nok, er det all grunn til å be; Gud, gi oss i dag vårt daglige brød.

Nidaros Bispedømme ønsker å arrangere samtalemøter om mattradisjoner og matvaresikkerhet i Nord og Sør. Så nå i høst reiste ei lita samtalegruppe til vårt vennskaps-«bispedømme» Vestre Synode i Etiopia. Reisa vart subsidiert av Vennskap Nord Sør. Siden Norge ikke er selvforsynt med mat, men må importere det meste fra andre land og verdensdeler, ønska jeg å se om Etiopia har mer mat å selge.

Da jeg kom dit første gang i 1974 ble det sagt at Etiopia kunne brødfø hele Afrika. Problemet var mangel på veier og transport.

På markedsplassene hendte det at bønder tømte kornsekker på bakken i protest mot manglende salg. I nord var det samtidig hungersnød og keiser Haile Selassie ble til slutt styrtet. Etter ei kommunistisk nedgangstid på 17 år, er Etiopia nå et land med imponerende vekst på mange områder. Landet er igjen i stand til å eksportere store mengder kaffe, bønner, honning, kjøtt og mye anna. Kina, land i Midt-Østen og store kommersielle aktører leier store jordområder i Etiopia for å kunne eksportere på verdensmarkedet og gi mat til sine egne land og befolkninger.

Etiopiske myndigheter ønsker selvsagt å eksportere så mye som mulig, det gir kjærkomne penger til nødvendig utvikling av landet. På de store utleide områdene brukes det moderne utstyr og kunstgjødsel som vi kjenner fra Norge. Myndighetene håper moderne jordbruk derved vil bli kjent og tatt i bruk over hele landet. Likevel er tilbudet av matvarer på de lokale markedene fremdeles lite og mangelfullt. Så lenge det er slik kan det umulig være rett å be Etiopia eksportere enda mer. Folk fortviler når det er mangel på egg og bananer og prisene stiger. Når rike og fattige konkurrerer om samme banan er det de fattige som taper.

Kjøpesterke eksperter i FN ønsker likevel å skape utvikling ved å kjøpe enda mere mat fra de fattige. Samme feil gjorde de kommunistiske myndighetene som styrte Etiopia i 1984. Også de jobba etter en vitenskapelig planøkonomi. I Idjaji, der min familie og jeg bodde, døde mange av sult hver dag. Vi måtte drive

nødhjelp i flere år fordi maten og såkornet ble solgt med tvang ut av hendene på de fattige. Heldigvis er det slutt på det nå, men fattigfolk frykter FN's anbefalinger. I tillegg skremmer den globale oppvarminga med forandringer i klima og regnmønster.

I kirkene prekes det derfor mye om å plante skog og ta vare på miljøet. De følger det gamle ordet: Be og Arbeid, Ora et Labora. Det bør vi også gjøre. Fremdeles går det an å utvikle jordbruket og produsere mere mat. Flere synoder driver i samarbeid med oss i NMS og norske menigheter, flere store NORAD-støtta prosjekter, som har miljø, klima og matvaresikkerhet for øye. Vi kjemper en hard kamp mot avskoging, termitter og jorderosjon som reduserer matproduksjonen. Prosjektene viser at kampen kan vinnes og at ei negativ utvikling kan snus til noe positivt.

Omforming av landskapet med bygging av terrasser og oppsamlingsgroper for regnvann og kompost er viktig. Store groper som kan romme 200 l regnvann, er effektive når termitter skal bekjempes og trær plantes i tørre områder. Som ung misjonær lærte Ketil Fuglestad oss å forme dem som smilefjes eller halvmåner slik israelerne gjorde i Negevoørkenen. Begge spissene strekker seg oppover hellinga i bakken og samler vann nedover og inn til en eneste plante fra et 9 m² stort område. (Se foto) Det gjør at hver plante får vann fra et mye større område enn vanlig. Dermed kan planten vokse selv der det i utgangspunktet er for lite regn. Plutselige regnskyll på 30–40 mm skaper da heller ikke lenger flom og erosjon. Vannet i gropa renner ikke vekk, men får tid til å synke ned i grunnen. Termittene trives ikke nivået

på grunnvannet heves. Uttørka elveleier kan da igjen bli vannførende på helårsbasis. Det er helt fantastisk. Skog reduserer temperaturen nede på bakken og høyt oppe i lufta. Dermed slipper skyene ned mer regn. Vi er inne i en god sirkel, gras og skogareal i Etiopia vokser nå for hvert år.

Miljøvennlig transport med små heste- eller eselkjerrer er også viktig. I Idjaji gikk det før store karavaner med hundre pakkdyr langs den tradisjonelle handelsruta. Alle dyrene trengte mye mat og nedbeiting skapte erosjon. Etter at folk lærte å bygge og bruke vogner, ble antall dyr og nedbeitinga redusert. Det man før trengte fem pakkdyr til å frakte, klarer nå ett dyr med vogn. Tilgang på transport av folk og varer har også gitt økt handel og en bedre mikroøkonomi. Noen har blitt rike. Mange har fått jobb og råd til mat, klær og utdanning. Heller enn å kjøpe maten deres, bør vi hjelpe dem med å skape flere arbeidsplasser som kan selge varer og tjenester.

Når de fattige får bedre råd, vil de selvsagt slik som kineserne, ete mere og bedre. Det ser vi allerede, og da trenger de mer av jorda og maten selv. Den dagen Afrika krever maten og jorda for

seg selv, hvor skal kineserne og vi kjøpe mat da? Hvor blir det da av våre bugnende mattradisjoner?

Alles matvaresikkerhet står i fare om den globale oppvarminga øker. Da blir det mer tørke og mindre mat i Afrika. Da må vår egen matvareproduksjon her i nord økes, og det kraftig. Det vil kreve en lang snuoperasjon praktisk og mentalt. Vi må på en helt annen måte ta vare på det lille vi har igjen av dyrka og dyrkbar mark. Landbruksjord er ved siden av fiske og jakt vår fremste resurs. At vi i Norge subsidierer matproduksjon er helt nødvendig, også av hensyn til resten av verden.

Her i grisgrendte strøk langt mot nord er nesten alle virksomheter subsidiert eller verna av lovverk og fagforeninger. Alt for å overleve, skape utjevning og rettferdighet. Den fremste kultur er likevel å kultivere jorda og være med i den verdensvide bønnen; Gi oss i dag vårt daglige brød. Så la oss samles til Gudstjenester, både nå og i jula, og be Gud om det.

God Jul med god mat på alle bord!

Hans Birger Neergård

Foto: Ketil Fuglestad

Trosopplæring i Inderøy kommune

Nei, det er ikke en skrivefeil! Nord-Innherad prosti har felles navn og logo for all trosopplæring i prostiet. En forklaring til logo og selve ordet trengs kanskje. Ordet er satt sammen av TRO + LLL. Tro sier seg selv, mens de tre l-ene står for Liv, Lek og Latter. Det er det prostiet ønsker skal være innholdet i trosopplæringen. Fargene er heller ikke tilfeldig valgt. For de som er observante, så ser dere at de fire fargene er fargene i det samiske flagget. TROLLLL har egen nettside som oppdateres om hva som skjer innen trosopplæringen i prostiet. Dere kan lese mer på www.trollll.no

TROLLLL i Inderøy kommune

Da er vi som skal jobbe med trosopplæring i kommunen, på plass på kirkekontoret. En kort presentasjon av oss to, og TROLLLL må vel til:

Silje Vang Pedersen heter jeg og noen av dere kjenner meg kanskje som «hun som spiller orgel». Og ja – det gjør jeg,

men fra september av er jeg også trosopplærer her på Inderøy. Jeg skal altså få lov til å boltre meg sammen med de fra 0 – 18 år, og det gleder jeg meg veldig til. Samtidig er det stor forskjell på et dåpsbarn og en som står med «lappen» i hånda for første gang. Hvordan skal vi gi alle et godt og meningsfylt tilbud? Dette spørsmålet er jeg heldigvis ikke alene om å løse! Min kollega Lise Marit og trosopplæringsutvalget, som er medlemmer fra alle sokneråd/menighetsråd, skal prøve å finne gode, lokale løsninger som kan fungere her på Inderøy. Mitt mål er å gjøre kirka til et sted der barn og unge kan føle seg hjemme, et sted de vet de blir godt mottatt, akseptert for og oppmuntret til å være den unike personen de er! Vi sees!

Lise Marit Hansen heter jeg og bor på Steinkjer, men er egentlig fra Ytre Namdal. Jeg er 42 år, gift og vi har to barn. Av utdanning har jeg utdanning både i teologi og administrative kirkefag. Av arbeidserfaring har jeg over ti år med jobb innen menighetsarbeid. I all hovedsak med satsning på barn, unge og familier. De siste årene har jeg jobbet som fylkessekretær for Mental Helse Nord-Trøndelag, og kombinerer

nå de 25% på kirkekontoret med 40% hos Mental Helse.

Hvorfor ønsker jeg å jobbe med trosopplæring? Det har mye med hvor jeg selv føler meg hjemme. Jeg føler en tilknytning til kirken, og når jeg kommer inn i kirkerommet, føler jeg at jeg er hjemme. Å vokse opp med å bli vant til å komme til kirken, både de vanlige søndagene, de store høytidene, vigsel og begravelse, har gjort at kirken ikke er noe fremmed, kjedelig eller merkelig.

Gjennom trosopplæring ønsker jeg at vi skal gi barn og unge, og deres familier, et naturlig forhold til sin lokale kirke. Kirkebygget står der som en del av bygda, og den kan bli til en del av den enkelte. Å legge til rette for at folk skal føle seg hjemme, er å la alle bli kjent med både de fysiske kirkebygg og innhold i gudstjenester og menighetsarbeid. Vet man hva «kyrie eleison» betyr, blir det ikke fullt så kjedelig å høre det i liturgien.

Inderøy er kjent for sin «Gylden Omvei». Jeg håper vi som er ansatt for å drive med trosopplæring, sammen med den øvrige kirkestaben og menighetsrådene, kan være med å skape en «Gylden hjemvei». En hjemvei som fører til tilhørighet til sin lokale kirke, der alle kan føle seg sett og elsket. Å lære noe grunnleggende om vår bibelhistorie, og se at Gud har skapt hver enkelt helt unik. Velkommen til kirken!

Ringer i vann

Tre ansatte, Silje, Jan Olav og Lise Marit, dro til Varemessa på Lillestrøm, for å være med

på den landsdekkende Trosopplæringskonferansen. I år hadde den tittelen «Ringer i vann», og med dette ble det rettet fokus på hvilke ringvirkninger trosopplæringen har gitt i barn og unges liv de ti årene trosopplæringskonferansen har vært arrangert.

Noen spørsmål som preget dagen:

- Hva betyr trosopplæringen for barn og unge, familie, kirke og samfunn?
- Hvordan utfordrer det livssyns-åpne samfunn kirken og trosopplæringen?

- Hvordan kan kirken bidra til en kristen livstolkning og livsmestring for barn og unge?
- Hvordan kan vi, alle som arbeider med barn, unge og trosopplæring i kirke eller organisasjoner, sammen fortsette å lage ringer i vann?

Vi tre som deltok fra Inderøy, fordelte oss på ulike seminarer og foredrag, for å dekke ulike tema. Det ble en dag med mye påfyll, tanker ble satt i gang, og vi fikk mye inspirasjon. I tillegg til seminarer og foredrag, var det fellessamlinger, gudstjeneste og

vi fikk sunget mange av de nye salmene som har kommet med i den nye salmeboka. Mange organisasjoner, utdanningsinstitusjoner med flere hadde stands, og vi fikk med oss mye materiell og informasjon hjem. Nå er vi oppdatert på hva som finnes av opplegg innen trosopplæring, og hva som kan brukes av materiell. Vi skal nå bruke dette og det vi har lært, til å være med å lage en plan for trosopplæring i Inderøy. Så får vi se om vi klarer å skape lokale ringer i vann.

Lise Marit og Silje

«Min kirkebok» til 4-åringene i Mosvik

Søndag den 10. november ble Min kirkebok delt ut til 4-åringene i Mosvik. Dette er en bok som siden 70-tallet årlig er blitt delt ut til alle 4-åringene som er medlemmer av kirken. Det er IKO-forlaget som trykker bøkene. Dette er et forlag som gir ut kristne bøker og materiell til barn og unge. Menighetens offer denne søndagen gikk dessuten til IKO (Institutt for kristen oppseding).

Boka forsøker å knytte sammen barnas hverdag og menighetens gudstjenesteliv, og inneholder sanger, bønner og litt om kirkens høytider. Disse barna fra Mosvik er på bildet: Lea Martine, Lotta, Simen Andre, Isak, Albert, Ida Othelie og Tormod Andreas.

Tekst/foto: Jan Sundseth

Høsten i koret VIVACE

Noen av sangerne i Vivace begynner etter hvert å bli erfarne kantoriledere, og i september var det tid for kurs igjen; da var det korene i Mosjøen som sto som arrangør. Det var kursdeltakere fra Bodø Domkirkes Jentekor, Gruben barne- og ungdomskor, Lillesand ungdomskor, Bergen, Vivace og selvfølgelig fra Mosjøen. Fra Vivace deltok 10 sangere fra 4.–10. årstrinn.

På kantorilederkurs lærer barn og ungdommer noter, dirigering og sangteknikk. Rett og slett hvordan de skal bli gode korledere. Kursene er nivådelt og i Mosjøen ble det holdt 5 ulike kurs. Fredag og halve lørdag var fullpakket med kurs, men det var også tid til å være sosial, få nye venner og sjekke ut Mosjøens mange spennende tilbud.

Hvert kursnivå avsluttes med en eksamen du må bestå for å gå videre til neste nivå. Alle inderøysangerne besto med glans og kunne lettet gå til lunsj på lørdag.

Sangerne frå Vivace som var på kurs og kortreff i Mosjøen.

Mosjøen ble da fylt av enda flere korsangere fra de ulike korene, deriblant fem fra Vivace. Nå var det duket for kortreff!

Korene hadde forberedt «Barn i Guds tid» av J. V. Ugland hjemme. Dette er et flott verk for kor og orkester bestående av de klassiske messeleddene og en del frie korsanger. Domkantor Øistein Jæger ledet øvingene og fikk det beste ut av det store flotte koret.

Verket ble fremført i Dolstad kirke søndags formiddag under gudstjenesten. Stor opplevelse for sangere, musikere og ikke minst publikum! ☺

Etter gudstjenesten var det pakking, aktivitet i gymsalen og is-spising før toget tok oss hjem til Trøndelag igjen.

*Tekst/foto:
Siv Anette Lorentzen*

Ny salmebok i Vestvik og Mosvik kirke

Den nye salmeboka for Den norske kirke har nå kommet ut til de fleste av landets bokhandlere. *Norsk salmebok 2013* har vært et langvarig arbeid som startet i 2004 – og den ble vedtatt til bruk i Den norske kirke av Kirkerådet i fjor. Det er nå nesten tretti år siden den nåværende salmeboka kom, og i forrige århundre hadde kirken tre bøker i bruk. Man kan derfor si at det blir skiftet ut salmebøker for hver ny generasjon.

Resultatet har blitt en bok med 991 nummer. 535 salmer

fra den gamle boka er videreført, samt 124 salmer fra *Salmer 1997*. 272 salmer er helt nye og en del av disse er nyskrevet. Salmeboka har noter, og nye salmer skal være lette å lære for de som kan spille litt. Etter å ha sett nærmere på salmeboka er det ingen tvil om at resultatet av arbeidet har ført til et svært godt produkt – kanskje man kan si det er det viktigste ”kulturelle dokument” vi kommer til å bruke de kommende tiårene.

Det er en større sjangerbredde i den nye boka; gospel, lovsanger

og noen utenlandske salmer er tatt med. Det er også salmer på andre språk som svensk, samisk, tysk og engelsk. Boka er trykket i flere utgaver; en utgave for menigheten, en pocketutgave samt en bok med stor skrift. For de som ønsker å kjøpe boka privat er prisen kr. 239,- for den billigste utgaven. Man kan også bestille boka gjennom kirkekontoret på Inderøy.

Mosvik menighetsråd har hatt saken om overgang til ny salmebok til behandling og vedtatt den tatt i bruk. Menigheten var også

samlet til møte etter siste gudstjeneste i Mosvik kirke den 10. november og stemte over saken. Et flertall gikk inn for en overgang til ny salmebok. Vestvik og Mosvik kirke vil dermed i løpet av vinteren gå til anskaffelse av salmeboka. Innkjøpet finansieres ved å bruke et lokalt fond som menighetsrådet disponerer.

En betimelig innvending som flere har kommet med, er om dette virkelig var nødvendig nå. Hadde vi ikke greid oss med det

gamle? Burde ikke ressursene heller blitt brukt på annet hold?

Vi har som kjent vært gjennom en gudstjenestereform – og vi er i en periode med store kutt i budsjettene til kirken. En del andre utfordringer av lokal art står vi vel også overfor. Vi som holder på med dette må vel likevel ta det som en utfordring – og forsøke å få til en så god overgang som mulig. Det er vel også en fordel for våre kirkemusikere å få en felles ordning over det hele.

På sikt vil den gamle salmeboka sikkert uansett bli faset ut.

Det hadde vært en ide å samle forsangere, kirkegjengere og konfirmanter til sangkvelder i kirkestua i vinter. **Undertegnede tar derfor initiativ til å invitere Dere til samling i kirkestua i Mosvik på nyåret onsdag 16. januar kl. 19.00.** Der kan vi se nærmere på resultatet og prøve hvordan dette fungerer i praksis. Vel møtt!

Jan Sundseth

Røra sokneråds årsmelding for 2012

Soknerådet har i 2012 bestått av:
Leder: Frode Neergård.

Nestleder: Mona Andreassen.

Kasserer: Trygve Vist.

Sekretær: Knut Hembre.

Medlemmer: Roger Helgesen og Magnus Støre. 1. vararepresentant: Harald Berg og Kristin Løe. Representant i styret for Kjerkebladet: Harald Berg. Soknerådets representanter i Fellesrådet: Frode Neergård og Mona Andreassen. Prestene har vært representert ved Margrete Holmeide og Jan Olav Veium. Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Bergljoht Eriksen, Otte Vatn, Nina Bente Løfblad og Helene Berg.

Aktiviteter 2012

Soknerådet har hatt 7 møter og behandlet 44 saker. 6.–8. januar ble det gjennomført konfirmantleir på Mjuklia for hele Inderøy. 8. januar hadde vi lokal avskjedsgudstjeneste for Sverre Gustad. 12. februar var det utdeling av bibler til 5. klassingene. 4. mars hadde vi årsmøte etter gudstjenesten med kirkekaffe. Årsmelding og regnskap for 2011 ble

godkjent. 21.–22. april var det gjennomføring av Tårnagenthelg. 3. mai ble det gjennomført dugnad, det var mange fremmøtte og soknerådet stilte med vaffer og kaffe underveis. 20. mai var konfirmasjonsdag i Salberg kirke, konfirmantene ble fordelt på to konfirmasjonsgudstjenester denne dagen. 17. juni var det lokal avskjedsgudstjeneste for Margrete Holmeide. 12. august hadde vi friluftsgudstjeneste på Solem i samarbeid med bonde laget og oktetten. 9. september var det konfirmantpresentasjon. 16. september hadde vi markering for 50-års konfirmanter med festmiddag for de voksne konfirmantene på samfunnshuset. 7. oktober delte vi ut 4-årsboka. 2. desember var det lysmesse.

Andre aktiviteter

Årets fasteaksjon ble avlyst pga. en ekstraordinær situasjon i familien til en av konfirmantene. Gudstjenestereformen var en av aktivitetene i 2012. Dette ble det informert om felles for hele Inderøy hvor de endringer som var vedtatt ble informert om. Frida

Øyen deltok på ungdomstinget i Nidaros 2012.

Kirkelige handlinger

21 Gudstjenester, hvorav 2 konfirmasjoner. For dåp, bryllup og gravferder mangler en fullstendig oversikt per i dag, en oppdatert årsmelding med disse tall vil ligge klar i kirka til neste gudstjeneste.

Gave

Det kom en henvendelse til Sakshaug og Røra om en gave, en gammel bibel fra år 1633. Ønsket var at denne kunne stå utstilt på et velegnet sted i kirka eller tilhørende enten på Sakshaug eller Salberg. Det jobbes med en konkret mulighet for å kunne ha denne utstilt i Salbergstua, om giver synes resultatet blir tilfredsstillende.

Salbergstu

Soknerådet fikk i første halvdel av 2012 klarsignal på at kommunen stiller som garantist for lån. Bispedømmerådet har også godkjent Røra Sokneråd som låntager. *Forts. neste side*

Juleroser

Naturen er i vinterdvale, og snø og is ligg tjukk mange stader over åker og eng, hage og skog. Fargane ute er prega av kvitt, grått og svart, og det er ikkje mye fargerikt planteliv å få auge på. Dei fleste av sommarens blomstervekster søv trygt og godt under vinterdyna.

Men ikkje alle plantane kviler på denne tida. Julerosa er ein av dei som no bur seg på tidleg blomstring. Under snøen ligg det runde knoppar som sakte, sakte held på og strekker på seg. Det fins berre ei julerose som kan blomstre til jul, og det er den ekte kvite julerosa, eller *Helleborus niger*, som blomsten offisielt heiter. Niger betyr “svart”, og det kjem av at røttene på planten er svarte. Men sjølv blomsten er kvit, eldre planter kan få eit rosa skjær, og blada er vintergrønne. I dei siste åra er det også kome nye plantar, – hybrider –, i fleire fargar.

Som hageplante kan den bli verande i mange år. Det er ein tøff liten plante som presser seg opp gjennom frost og snø. Når det blir riktig kaldt, legg blomsten seg flat ned mot bakken, for der er det varmare. Og

når plussgradene kjem, reiser planten seg opp igjen og stråler som aldri før. Kvit julerose hører til soleiefamilien, og planten hører heime i kalkrik jord og fjellskrånningar i Sør- og Mellom-Europa. Her i Norge blir den dyrka som hageplante. Ein må også ta med at alle delene av planten er ekstremt giftige.

Det fins fleire myter om korleis planten oppstod. Ei fransk legende fortel om ei gjetarjente som slår følge med dei tre vise menn på vegen til Betlehem. Men medan vismennene har dyre og fine gaver til Jesusbarnet, gret jenta sine modige tårer for at ho ingenting har. Men der tårene hennes fell til jorda, veks det opp vakre blomster, – og det er den første julerosa som jenta kan plukke og gi til Jesusbarnet.

Ei anna legende fortel at julerosa opprinneleg var svart, men at blomstene på mirakuløs vis vart kvite som snø da Jesusbarnet vart født.

Selma Lagerløf som fikk Nobels litteraturpris i 1909 som første kvinne, har skrivne fleire julelegender, og ei av dei

heiter “Legenden om julerosene”. Denne legenden skreiv Lagerløf i 1908, så det er 105 år sia den kom ut første gong.

Kvit julerose har vore brukt i medisiner mot mange ulike plager og sjukdommar gjennom lange tider, heilt frå Hippokrates, legekunstens far, som levde ca 400 år f. Kr. Men på grunn av at planten er så giftig, blir den no berre brukt i svært liten grad. Julerosa er eigentleg ein staude, men dei siste åra har planten også blitt svært populær som juleblomst innandørs. Etter som planten tåler noen minusgrader, er den også fin å pynte med utandørs!

Sigrid Haavik

Forts. fra forrige side

Soknerådet hadde på forhånd fått tilsagn på lån, og med nevnte klarsignal er dette lånet innvilget og er klar for utbetaling.

Økonomi

Økonomi og herunder offergaver og blomsterfond gjennomgås av Trygve Vist.

Takk

Soknerådet retter en stor takk til Oktetten som stiller opp ved flere arrangementer og skaper trivsel.

Takk til hornmusikken og Røra Songlag som stiller opp og fyller kirka og kirkeområdet med sang og musikk.

Takk til Astri Stubbe for arbeidet med dåpsklutene.

Takk til Gunvor Thingstad for beplantning på kirkegården.

Takk til alle våre ansatte og frivillige for godt og trivelig samarbeid i og rundt kirka vår.

Vi takker alle for godt samarbeid i 2012.

*Røra Sokneråd 8. mars 2013
Frode Neergård - Leder*

Trives i Inderøy

Jan Olav Veium fra Steinkjer har vært fast vikarprest her i over ett år, og det er en oppgave han trives med. Han betegner bygda som naturskjønn, med hyggelige folk.

Jan Olav Veium har hatt enkeltoppgaver her i lang tid, men siden han startet med konfirman- tene i fjor høst har han vært fast vikar her. Det vil si, jeg hadde et opphold på to måneder før jul i fjor, sier han. Veium er også stu- dent i tillegg til å være prestevi- kar og familiemann, så det hen- der døgnnet har for få timer for den travle karen.

Etter å ha tatt religion, etikk og livssyn ved HINT begynte jeg på en mastergrad i kristendom nå i høst. Jeg går et ustandardisert presteløp, men målet er likevel å bli ordinert som prest til slutt, forteller han. Han har mange gode ideer og målsettinger for jobben, og det er mye han har lyst til å gjøre når han er ferdig.

Fra sivilingeniør til prest

Jan Olav Veium er utdannet si- vilingeniør og har jobbet 18 år i energibransjen. Nå har han altså valgt en helt annen vei. – Ja, jeg kjente mens jeg jobbet den siste tiden at jeg hadde lyst til å prøve noe helt annet, så jeg sluttet ved NTE som var min siste arbeids- plass, og begynte med trosopp- læring i Snåsa, sier han enkelt. Der jobbet han i cirka tre år, og det var underveis i den prosessen at han for alvor begynte å tenke på presteyrket.

Siden 1. oktober i 2010 har jeg altså vært både prestevikar og student, forteller han, og hittil har omveltningene i yrkesveien

svart til forventningene. Jeg har fått gjort mye av det jeg har lyst til, men jeg har ingen problemer med å si at det også kan være krevende. Jeg har fått sett begge sider av yrket, og jeg føler jeg har opplevd realitetene. Men det er spennende å stadig møte nye folk og samtidig møte nye oppgaver, sier han med et smil.

Jan Olav Veium har kone og tre barn. Familien er bosatt i Steinkjer. I sommer reiste fire av familiens medlemmer til USA der de jobbet ved sjømannskir- ken i New York i tre uker, og det var en opplevelse.

Jeg hadde vanlige presteopp- gaver som gudstjenester og slikt.

I tillegg var vi vertskap. Vi møtte mange trivelige mennesker, og vi hadde en fin og interessant tid, forteller han.

Veium skal være vikar her – i alle fall ut året i første omgang, og det er en situasjon han liker. Ja, jeg trives i Inderøy. Det er en naturskjønn plass, og folket er hyggelig her, roser han. Men samtidig vet han det blir en travel vinter, for i tillegg til jobben skal store oppgaver skrives og leveres før han er ferdig med studiene.

Tekst og foto: Nina Fossum

Jul i Eritrea

Seks av våre nye inderøyninger er fra Eritrea og går på voksenopplæringa i Inderøy. Som kristne går de nå ei ny jul i møte langt borte fra sitt eget land. Kjerkebladet ønsker å gi sine lesere et lite innblikk i eritreisk jul og juletradisjoner, og Isak, Michael, Abeba, Matiyas, Adyam og Salomon forteller gjerne. De tilhører alle den eritreisk ortodokse kirke, som foruten protestantisme og katolisisme utgjør de tre gruppene av kristne i landet. I Eritrea feires Jesu fødsel 7. januar, og jula varer fram til 19. januar, som anses som dagen for Jesu dåp. Disse to høgtidsdagene er

fridager fra arbeid. Vi begrenser oss her til å skrive litt om hvordan de forbereder seg til jul, og selve juledagen, 7. januar.

Juleforberedelser

Som hos oss gjøres mange forberedelser før jul - med matlaging og brygging av tradisjonelt øl, suwa, som brygges på korn. Det lages tradisjonelle kaker, himbasha, som ligner på våre pannekaker, og det bakes kjeks og lages godteri. I tillegg gjøres husene klare til fest, og juletre kommer på plass – med lys og julepynt i rødt og grønt. Engler høres også med, men ikke nisser.

Faste

Den viktigste forberedelsen til høgtida for hver enkelt, er imidlertid fasten de siste førti dagene før jul. Fasten består i å unngå ulike typer mat: kjøtt, fisk, egg og meieriprodukter. Folk spiser da grønnsaker, brød, ris, spaghetti, poteter og shiro - en tradisjonell rett laget av bønner og krydder. Hensikten med fasten er at den skal hjelpe folk å vende tanke og sinn mot Jesus, som kom til jorda. De venter på Jesus med faste og bønn – for å ha oppmerksomheten rettet mot ham og for å få velsignelse.

Isak, Adyam, Matiyas, Michael og Abeba feirer jula 2013 langt borte fra sitt eget land (Salomon var ikke til stede da bildet ble tatt).

Feiring av Jesu fødsel

Julefeiringa innledes med gudstjeneste i kirka natt til juledagen, 7. januar. Det er stor fest, med mange prester og diakoner til stede. De er alle iført spesielle klesdrakter. Under selve gudstjenesten er det flere seremonier – med messer, bønner, bruk av røkelse og mye sang. Gudstjenestene starter klokka 22.00. Det mest vanlige er å oppholde seg i kirka fra klokka 22.00 til 00.30, men ellers kan folk komme og gå hele natta. Og hvis det er noen som ikke har hatt anledning til å gå om kvelden eller natta, har de også muligheten klokka 07.00 om morgenen juledagen.

Når gudstjenesten er over, er det slutt på fasten, så når folk kommer heim fra kirka, spiser de av all den gode maten de har forbedret til høgtida. Juledagen, som kalles «Lidet», starter med familiefrokost – med brød og alt det beste som finnes av tilbehør. Da er alle i sin fineste stas. Klokka 12.00 er det lunsj. Da inviteres venner og kjente til tradisjonell festmat: fisk og kjøtt av lam, storfe og kylling, med tilbehør. Alt serveres fra en stor tallerken: kjøtt, fisk, salat, grønnsaker, injera (laget av vann og byggmel

og stekt som pannekake), ris og saus m.m., og øl (suwa) og brus kommer på bordet. At alle spiser sammen fra en stor tallerken, symboliserer at maten deles med kjærlighet.

De ortodokse kristne inviterer ikke bare andre kristne til sine julelunsjer. I Eritrea lever kristne og muslimer side om side i vennskap og fred, og den gode maten og det trivelige samværet deles like gjerne med muslimer. Det samme er tilfelle når muslimene feirer sin store høgtid, id. Da er også kristne en naturlig del av fellesskapet.

Undertegnede tenker at hvis slike holdninger og handlinger var rådende i verden, ville den utvilsomt vært et bedre sted å leve for mange. Samtidig er det tragisk å vite at styresmaktene i Eritea fører et slikt regime at flere og flere mennesker må flykte fra landet for å søke trygghet i andre deler av verden.

Etter lunsj drikkes det kaffe, øl, Fanta og Cola, og det spises frukt, himbasha, kjeks og godteri. Folk hygger seg sammen, synger julesanger og ser juleprogram på TV. Barna er ofte opptatt med å leke – inne eller ute i hage eller park. Klokka 18.00 er det

middag, som serveres på samme måte og med de samme rettene, som lunsjen. Når middagsmåltidet er over, går gjestene hjem.

Bønn og nattverd

Alle måltidene innledes med bønn, og det er spesielle bønner for hvert måltid. Nattverden deles også ut i heimene. Først er det bønn, så nattverd og etterpå mat. Hvis det er en prest eller en diakon til stede i heimen, er det denne som leder bønnene og deler ut nattverden. Hvis ikke, er det den eldste mannen som gjør det. Her er ei lita eritreisk bønn før maten – fritt oversatt til norsk, i fellesskap på skolen:

«I Jesu navn:

Takk for at vi har mat.

La maten vår bli velsignet, og gi mat til dem som sulter.

Vi ber om fred i verden og om helse for alle.

Amen.»

Vi takker for praten og ønsker våre eritreiske venner ei god norsk jul – og senere ei trivelig julefeiring 7. januar!

Tekst/foto: Kari Nikolaisen

Snø og granskog

Tale om heimsleg –

snø og granskog er heimsleg.

Frå første stund er det vårt.

Før nokon har fortalt det, at det er snø

og granskog, har det plass i oss –

og sidan er det der heile heile tida.

Meterdjup fonn kring mørke tre –

det er for oss!

Innblanda i vår eigen ande.

Heile heile tida, om ingen ser det,

har vi snø og granskog med.

Ja lia med snøen, og tre ved tre

så langt ein ser,

kvar vi er vender vi mot det.

Og har i oss ein lovnad om å koma heim.

Koma heim, gå borti der, bøye greiner

– og kjenne så det fer i ein kva det er å vera

der ein høyrer til.

Heile heile tida, til det er sløkt i våre

innlandshjarte.

Tarjei Vesaas (1897–1970)

Høsttakkefest – kirka i Vestvik

Søndag 20. oktober var det *Høsttakkefest* i Vestvik, – eller bedre kjent som Mikkelsmesse i tidligere tider. Denne gudstjenesten ble arrangert av menighetsrådet i samarbeid med Bondelaget i Mosvik. Tradisjonen tro ble det i en prosesjon båret fram til alteret produkter fra årets avling. Man ønsker med det å takke Gud for den avlingen man har fått i løpet av sommeren.

I gamle dager var Mikkelsmesse den 29. september og en helligdag. Denne ble tatt bort på slutten av 1700-tallet da myndighetene mente at det var for mange fridager knyttet til kirkeåret. På den gamle norske primstaven var dagen merket av med en skålvekt, mens dagen i den europeiske kirkekunsten er symbolisert med engelen Mikael som holdt en vekt. I Amerika er dagen betraktelig mer feiret og kjent og kalles *Thanksgiving*. For noe over hundre år siden gjeninnførte man dagen her til lands under navnet Høsttakkefest. I de gamle jordbrukskulturene var denne tiden på året naturlig nok svært viktig, da markens grøde helst måtte være i hus innen denne dato. Hadde sommeren og avlingen vært god – samt arbeidsinnsatsen stor, kunne man altså gå vinteren trygt i møte. Man hadde dessuten passert høstjevndøgn og dagene ble kortere enn nettene.

Å forstå den dypere meningen bak symbolikken i kristendommen kan være en utfordring for det moderne menneske. Hvor kommer for eksempel denne vekten fra som symboliserer Høsttakkefesten? På første side i Bibelen står det: *”Og Gud sa: Det skal bli lys på himmelhvelvingen til å skille dagen fra natten! Og de skal være til tegn og fastsette tider og dager og år”*. Over koret i Vestvik kirke er det dessuten malt en himmel med skyer og stjerner. Kanskje det er på stjernehimmelen noe av løsningsen på symbolikken ligger?

Astronomisk beveger solen seg om høsten inn i stjernekonstellasjonen *Libra* eller *Vekten*. Det vil si: Mange lysår bak solen ligger et stjernebilde som ligner på en vekt. Vi er med andre ord etter at høstjevndøgn har passert, i *Vektens tegn*. Da jordbrukerne i antikken om høsten så at stjernen *Spica* – *kornstjernen* – viste seg i øst før soloppgang, viste de at det var tid for innhøsting. Solen var da på veg mot stjernebildet *Vekten*. Mikkelsmesse, eller Høsttakkefest, faller da inn under stjerne

tegn. Før almanakken og massemedias tid burde man vite dette; derav også ordene *mester* og *pastor* som vel opprinnelig betyr en som er «bekant» med himmellegemenes bevegelser. Høsten er altså tiden for å veie både markens grøde og den kristnes gode gjerninger – slik som oppe på himmelhvelvingen, slik også nede på jorden.

For øvrig har flytting av nyåret fra vårjevndøgn den 21. mars, slik det var i riktig gamle dager, til Jesu navnedag den 1. januar, også ført til feilaktige navn på de høstmånedene vi er i nå. September og oktober er f.eks. ikke lenger den sjuende og åttende måned i året som navnene egentlig skulle tilsi.

Så tilbake til den vakre kirken i Vestvik som en gang i tiden var hovedkirke i Verran. Plassering her skyldes nok at sjøen før var den viktigste transport- og ferdselsåre for innbyggerne i bygdene ved Trondheimsfjorden. Vestvik ble nok da regnet som sentralt for de som bodde ved Beitstadfjorden. Men sagnet sier at det dog ikke var meningen at den første kirken som ble bygget her i middelalderen skulle ligge akkurat på dette stedet. Det beste kirkested var Sand på nordsiden mente man. Grunnstein ble lagt og tømmer hugget og fraktet til byggeplassen ved sjøkanten. Et forferdelig uvær satte inn og bygningsmaterialene drev ut på sjøen. Etter at været hadde løyet måtte tømmerne ut på Beitstadfjorden for å lete etter materialene. Det meste hadde drevet i land nede i fjæra ved Vestvik. Man bestemte derfor at det beste var å sette opp kirken i nærheten av der tømmerstokkene lå. Slik forklarte de gamle det om bakgrunnen for valg av kirkested i Verran.

Tekst og foto: Jan Sundseth

Ord eg tok vare på

Vi tenkjer kanskje ikkje over det, men vi møter alle så å seie dagleg ord og ordtak, gjennom tale, prosa og poesi, tankebilete og metaforar, som har si rot i vår tusenårige kristne tradisjon. Slik ber vi alle på eit sterkt kristent preg, uavhengig av tru eller tvil, om vi vedkjenner oss det – eller ikkje.

Derfor sit det noko att i oss frå skoletimar i religionsfag, i historie eller språk, eller i hendingar gjennom dagar og år, som har rot i bibel eller salmebok. Velbrukt og verdsett eller gjømt og glømt sia konfirmasjonstid og skolegang...

Redaksjonen vil derfor freiste å utfordre lesarar av Kjerkebladet på dette: Har du eit uttrykk, ein skriftstad, eit salmevers som er "ditt" og som har betydd eller betyr noko nettopp for deg?

Redaktøren har utfordra meg til å starte stafetten, som vi ventar å finne att i bladet etter kvart i seinare utgåver.

Eg har levd ei god stund, og vart for svært lenge sia både døypt og konfirmert. Det er nok til at eg definerer meg som kristen. Meir skal ikkje til. Med ei klar tilnærming til folkekyrkja har eg kanskje tvilt meir enn eg har trudd, særleg fordi eg kom til at opplæringa på barneskolen i si tid gav meg ei slags forvrengning av det som seinare vart gudsbiletet mitt. Eg er samd med muslimane: Gud kan ikkje teiknast! Men han kan opplevast... Og

det er her eg kan komme inn på "Ord eg tok vare på".

Vi gifta oss for vel femti år sia. Ein fin augustdag var det, med sol og varme over gullmogne åkrar, og eit sinn mottakeleg for inntrykk. Det var reskap. Knarlag som vigde oss i Salberg kyrkje. Vi sette oss framfor altaret, og han gjorde vel, og sa vel, det som skulle gjerast og seiast. Nei, eg var vel av gode grunnar ikkje heilt på nett, som det heiter i dag. Til det var vel hendinga både for sterk og stor, kanskje. Men så vakna eg til. Han las teksten for den korte talen sin: "og sei: *Lukka til! Fred vere med deg, og fred med huset ditt og fred med alt som ditt er!*" Han hadde bladd opp i 1. Samuelsbok 25.6, midt i ein for meg vanskeleg tilgjengeleg del av Boka. Eg vart med eitt på nett. Fred. Fred med huset ditt. Fred med heimen vi skulle bygge, Marit og eg. I arbeid, i familien,

i eit fellesskap vi hørde heime i og som vart ein del av "vårt". Fred! Det vart mest som å få eit kall der framme i koret.

Vi la det aldri bort. Tvert om. Det var nødvendig å ta det fram ein og anna gongen, om motbakkane kjendest lange nok eller dagane gjekk ut av a-firearket. *1. Sam 25.6!*

Vi har nett feira gullbryllup. Bibelen vi fekk av Salberg Kyrkjelyd var med på festen, og teksten som for lengst var merkt med gul merkjestift vart lesen igjen. Det vart eit høgdepunkt i feiringa for oss. Vårt testamente til barn og barnebarn. Bibelen elles? Han er ikkje utbrukt, jamvel om den nye utgåva i ny språkdrakt står ved sida av den gamle.

Vi fekk vårt vers, på bryllupsdagen. Det heldt inne for det meste av det vi trengte til ferda.

Jørgen Røflo

Foto: Jørgen Røflo

50-årskonfirmanter i Mosvik

I høst, nærmere bestemt den 29. september, var de som ble konfirmert fra Ytterøy og Mosvik i 1963 igjen samlet til gudstjeneste og fest. Olaf Rasmussen var sogneprest den gangen - og mange av det årets konfirmanter hadde møtt opp på gamle trakter. På jubileet var det prest Geir Gravås som ledet gudstjenesten.

Også de som ble konfirmert i Frikirken ble invitert. Menighetsrådet ønsker å rette en spesiell takk til festkomiteen som gjorde det mulig å arrangere en fin fest. Foran fra venstre: Lars Forberg, Inger Salater, Gerd Grande, Arnold Dahl, Vidar Nyeng,

Lars Hamstad, Målfrid Gran og Kirsten Frensdalsvik. Bak: Arne Aune, Arne Nakstad, Øyvind Damås, Einar Kilen, Sverre Kilen, Johnny Strand, Marie Melting, Odd Nyeng og Gunnar Gustad.

Foto/tekst: Jan Sundseth.

50-årskonfirmanter i Røra

Den 22. oktober var det gull-konfirmantfest på Røra. Dagen startet med gudstjeneste i Salberg kirke, som presten Jan Olav Veium dro vel i havn. Etterpå var det dekket på Røra samfunnshus til sodd og skjenning, med påfølgende dessert, kaffe og kaker. Årets gull-konfirmanter er en glad gjeng, og imponerte med stort oppmøte. Mange av gjengen har hatt noenlunde regelmessige treff opp gjennom årene, noe som syntes godt på den lystige stemningen. Røra sokneråd sin utsendte takker gull-konfirmantene for en meget hyggelig dag. 1. rekke fra venstre: Sissel Salberg Røstad, Inger Roel Vist, Inger Johanne Wisth Skaufel. 2.rekke: Margret Sakshaug, Åshild Ystad, Ann Margret Bjørgvik Røstad. 3. rekke: Aud Helene Mæhre, Brit Gregersen Helgesen, Anna Elise Hojem Kolstad, Ann Karin Brakstad Rønning, Randi Følstad Braar, Inger Annbjørg Letnes Rønning, Vigdis Malmo

Fredriksen. 4.rekke: Svein Olav Letnes, Ottar Vist, Olav Johan Westrum, Steinar Hågen Røkke, Bjørn Olav Følstad, Sigurd Rognan, Erling Sem.

Foto: Svein Olav Letnes. Tekst: Trygve Vist.

50-årskonfirmanter i Inderøy

50-årskonfirmantene i Inderøy sogn møttes til gudstjeneste i kirka søndag 6. oktober. Etterpå var det samling i Kjerkstu der menighetsrådet serverte sodd, kaffe og bløtkake. Det var 52 konfirmanter i 1963, ni har gått bort og 27 møtte til markeringa. Foran fra venstre Lilly Lyngstad Steinvik, Liv Ystgård Eikeland, Jorid Fossum, Liv Snerting, Tordis Norum Ulleberg og Hilda Jørstad Nygård. 2. rekke: Sissel Vist, Gunnar Lyngstad, Ragnhild Gullberg Tunset, Inger Farbu Høli, Rigmor Gran Tanem og Nils Ole Madsen. 3. rekke: Morten Wist, Reidar Sundal, Per Odd Solberg, Stig Ove Skjelstad, Knut Ystgård, Nils Margido Ulvin og Asbjørn Norum. 4. rekke: Ole

Melhus, Per Reidar Næss, Svein Fossum, Arne Norum, Roar Jegtvolden, Steffen Vist, Øyvind Tronstad og Per Ivar Laugtug.

*Foto: Therese Bjørnsen Kirkesæther
Tekst: Reidar Sundal.*

50-årskonfirmanter i Sandvollan

En trivelig søndag ble det for oss alle da vi var samlet til gullkonfirmantfeiring i Heggstad kyrkje søndag 29. september. Sokneprest Einar Bach Skomsvoll hadde prekenen og ønsket oss velkommen. Dette var faktisk første gang vi var samlet etter konfirmasjonen 9. juni 1963. Til alles glede, og ikke minst overraskelse, gikk praten godt fra vi møttes ved kirketrappa til vi skiltes ved Øynaparken sent på ettermiddagen. Gullkonfirmantene sender en stor takk til Sandvollan sokneråd for trivelig tilrettelagt arrangement. 1. rekke fra venstre: Gerd Aase Gangstad Aaen, Sigrig Mari Skjelvåg Verstad, Sigrun Aasen Solem, Svanaug Johanne Weie, Inger Johanne Heggstad Grønnesby, Eli Margrethe Bosnes Sørungård. 2.

rekke: Jostein Berg, Jan Erik Skogaker, Bjørn Agnar Følstad, Trond Morten Skjelvan, Rolf Ertsås, Per Harald Aasen.

Foto: Privat. Tekst: Sigrig Mari Verstad

Opptakt til eit jubileum

Det går mot enden på tjuetretten, og eit stillferdig jubileum har gått over bygda utan at nokon ser ut til å ha lagt merke til det. Det er tre hundre år sia Simon Kyrkjebyggjar tok til med det store oppdraget han hadde fått året før. Å reise ei ny kyrkje på den gamle kyrkjetomta på Salberg. Kanskje var oppstarten første kvardag etter Hallvardsmesse, med takk for ein tenleg vår og bøn om god grøde til velsigning for folk og fe. Stein til grunnmuren var frakta på tredragslede frå berget eit stykke ovanfor kyrkja. No spadde dei seg ned i den telefrie jorda, og sjølv grunnsteinen, ei solid helle i tilhøg glimmerskifer vart spetta på plass, nøye innsikta av kyrkjebyggaren sjølv. Dei var i gang. Husmenn, bønder, tømmermenn. Lukta av ved-gult, nybarka tømmer dreiv over byggeplassen, lange, ranke stokkar av tettvokse gamal gran frå nordhellinga i Koa-halla og Salbergsmarka låg klar, men langt frå alt. Det måtte nok enda ei vinterdrift til. Andre stokkar var alt slepa ned til oppgangssaga som låg ved Salbergsbekken, ved Koa-landet like nedanfor byggeplassen, til skjæring av bord og bjelkar. Simon såg seg nøgd omkring, tydeleg stolt over oppdraget han hadde fått etter *"den høye Øfrighets gunstige Resolution"*, kong Fredrik den IV sine trugne tenarar. Og for ein plass! Fjorden brei og blå med utsyn forbi Ytterøya og like til fjerne bygder der Trondheimsfjorden snart møter havet. Mot vest, Hylla med sine låge fiskar- og husmannsheimar. Over dei, store gardar og grøderike åkrar opp mot Flaget og Kverkildberget. Mest som ei lita gudsteneste berre å sjå ut over alt dette...

Jo, det vart kyrkje. Litt etter litt reiste ho seg, slank og høgrest og med ein smidd verthane på toppen av spiret, med 1715 prega ut i bladet. Da vart ho ferdig og vigsla til teneste, og det er vel ei hending som kan vera eit skikkeleg – om enn lite jubileum verdig snart?

Men før dette? Kva med den gamle kyrkja som det står skrivne om i kyrkjerekneskapen frå 1700 – 1703? *"Denne Kirche er en gammel Stafbygning, meget liden, ganske forfalden og opprånnet på Taget som står til Nedfald og elles ganske utienlig nogen Reparation derpå at bortkaste..."* Vi veit ikkje stort meir om dette bygget, men det sto ei kyrkje her i alle fall i 1589. Det er mest truleg at det var reist ei kyrkje her ein gong i høgmiddelalderen, på same måte som det var bygd gudshus både på Kjerkes, på Ulvin og på Kvistad.

Det finst og to gamle segn knytta til Salbergkyrkja som vi kan lese både kyrkjehistorie og lokalhistorie ut av. Opprinneleg var det meininga at kyrkje på Røra skulle byggast på den andre sida av bygda, på Hellberg. Førebuingar var godt i gang, men ein morgon, da arbeidet skulle starte, var tømmer og byggetilfang vekk. Dei fann det att på Salberg, der kyrkja står i dag. Dette var eit tydeleg teikn på at høgare makter hadde teke over styringa av tomtevalet. Da var saka avgjort, og kyrkja vart bygd der. Men på Hellberg er det framleis eit åkerskifte som ber namnet Kjeråkaren.

Det andre segnet går og på plasseringa av kyrkja: Det er alt nemnt at Salbergsbekken renn like nedanfor kyrkja. Den kjem frå Røflovatnet, og ein spådom vil ha det til at ein stor orm, som bur

i vatnet, ein dag vil bryte seg ut. Det vil skje med slik kraft og velde at alt vatnet blir med i ein flaum så sterk at kyrkja blir rive med av vassmassane og fløytt ut på Hyllbukta. Det skal skje ein messedag når kyrkja er full av folk.

Enn om det ligg noko meir i desse to historiene? Kan det ha noko å gjera med eit stort leirras som vi veit må ha skjedd i bygda ein gong i middelalderen. Den gongen må det ha rasa ut eit område på mange hundre mål, heilt opp frå nordvestre enden av Lensmyra, og beint ut i fjorden. Rasmelane trer framleis svært tydeleg fram i landskapet, og viser at store krefter har vore i sving. Kanskje vart tomta på Hellberg for utrygg etter dette. Ho låg på djup mold og leirjord, medan tomta på Salberg var i le av solid fjell mest opp i dagen. Aner vi ein liten bygdestridd om kor kyrkja skulle ligge, der Salbergsida vann? Kva så med eit argument i mot? Historia om det store landfallet heldt seg nok levande lenge, og gav grobotn for fantasifulle forteljingar og – spådommar. For kor trygg var Salbergkyrkja, med vatn ovanfor, bekk nedanfor og huset på ein skrent ved sida. Segner, forteljingar skapt av store naturhendingar og samtidig bygdepolitikk og kyrkjestridd. Kven veit?

Ho står der i alle fall, kyrkja på Salberg. Lita og heller fattigsleg som gudshus. Men ho ber fram bodskapen sin med tyngd, og for oss som bruker henne er ho stor, fordi ho har ein plass inne i oss, og fordi ho er eit kulturhus rørbygger har vendt tilbake til, i glede som i sorg, gjennom tre hundreår.

Simon og laget hans gjorde eit framifrå arbeid til 577 riksdaler!

Jørgen Røflo

Kvam Misjonsforening jubilererte

Det har gått 150 år siden Kvam Misjonsforening ble stiftet, og det feiret de på Kjerkstu lørdag den 2. november sammen med mange inviterte gjester. Leder i landsstyret for Det Norske Misjonsselskap Kari Skår Sørheim var også til stede.

Ifølge utdrag fra jubileumsberetningen til dagens leder, Jenny Nyvik, ble Kvam Misjonsforening stiftet den 25. oktober i 1863. Det var lærer Hans Kvam som ba sammen noen kvinner i Kvamsgrenda, og i alt seks var med helt fra start. Det var Kvam si søster Julie, jomfruene Kristine og Anna Richter, Røvik, Hegge og May G. Kjølset. Hans Kvam vart valgt til første formann. På møtet kom det inn 3 ort (i dag kr. 2,40).

Mange flinke ledere

Allerede til jul var det 45 medlemmer i foreningen. De gledet seg over å arbeide for misjonen, de laget ting og holdt basarer. Flere foreninger startet opp. Fjeset Misjonsforening i 1870, og Lundsvoll i 1882. Men likevel var de rundt 30 medlemmer i Kvam si forening omkring året 1920. Det er lite nedskrevet fra den tiden. Etter hvert kom presten med og ledet foreningen. Res.kap. Bonnevie ble leder i 1933. Mange flinke ledere kom

og gikk, blant andre Tale Melhus, Olava Kvam, Magdalene Jystad, Hilda Volan, Gudrun Jørstad, Malmfrid Knarlag (prestefrue) og Liv Fosse (prestefrue). Da fru Fosse reiste fra bygda rundt 1974 tok Agnes Hegdal over. Hun var en god leder i mange år, og sluttet ikke før helsa sviktet. For henne betydde misjonsarbeidet veldig mye.

Stadig aktiv

«Det har vært aktivitet i laget fram til i dag. Vi er for eksempel alltid med på julemessa på Verdal Misjonshus med gevinster og loddsalg. Medlemstallet har endret seg stort fra starten i 1863, da det var 45 medlemmer på det meste, til i dag som vi er bare fem», sier Jenny Nyvik. Hun hevder med et smil at hun som leder føler hun har gått ut på dato, men hun legger til at med de andre medlemmene sin tålmo-

dige hjelp, så går det sin gang. Hun skulle likevel ønske at flere kvinner fra Kvamsgrenda ville bli med og kjenne på gleden ved misjonsarbeidet og ved å hjelpe de misjonærene som er ute så de har muligheter til å drive det store arbeidet de gjør.

«I 1863 hadde kvinnene en slitsom arbeidsdag, med alt arbeidet som lå på dem. De hadde tungvinte forhold, og oftest en stor barneflokk, fjøs, eldre som måtte pleies hjemme, vannbæring til fjøs og hus, og ikke minst all matlaging, vask og stell. Men de gledet seg over å få bytte til finklærne og gå på misjonsmøte en gang i måneden», sier Jenny. Hun håper at mange også i framtida kan finne glede over å være med i misjonsarbeidet, og med det ønsker hun Guds velsignelse over Kvam Misjonsforening i årene fremover.

Tekst og foto: Nina Fossum

Marie Nossun, Jenny Nyvik (leder), Kjersti Slapgaard, Solveig Eek Kvam og Ingrid Haugberg fra Kvam Misjonsforening på jubileumsfesten.

Glimt frå Heggstad kyrkje

HAUSTTAKKEFEST

Tidlegare sokneprest Sverre Gustad var tilbake på gamle trakter da det vart feira hausttakkefest i Heggstad kyrkje 13. oktober. Tradisjonen tru hadde bygdekvinnelaget pynta kyrkja med «markens grøde», og dei serverte også kyrkjekaffe etter gudstenesta. Eit triveleg innslag elles var vakker musikk av kantor Silje Vang Pedersen, piano, og medmusikant Edith Therese Johnsen, på fiolin.

Aud Tronstad Bjerkan frå bygdekvinnelaget med eit traug fylt av "markens grøde". Det pynta opp i korret under gudstenesta.

Silje Vang Pedersen og Edith Therese Johnsen gleda med triveleg musikk.

UTDELING AV «MIN KIRKEBOK»

Søndag 17. november var mange til stades under familiegudstenesta i Heggstad kyrkje, der det var utdeling av «Min kirkebok» til 4-åringane i soknet, og der tre barn vart bori til dåpen.

Tekst/foto: Kari Nikolaisen

Fireåringane følgde spente med da vikarprest Jan Olav Veiium fortalte om sauen som hadde komi bort.

Nytt orgel til Sakshaug kirke

I vår ble det invitert til prekvallifiseringsrunde for å få levere tilbud på nytt orgel til Sakshaug kirke. Tre firma, Gebr. Stockmann fra Werl i Tyskland, Ryde og Berg fra Gressvik og Br. Torkildsen fra Åsen ble etter oppsatte kriterier valgt ut til å levere tilbud. Etter at orgel-konsulent Hans Jakob Tronshaug og orgelkomiteen hadde tatt en nøye gjennomgang av tilbudene, gikk Br. Torkildsen seirende ut.

Torkildsen ser frem mot oppdraget og har uttalt at det er en svært inspirerende oppgave å kunne få bygge dette orgelet til kulturbygda Inderøy med den store, fine kirka.

Br. Torkildsen har et godt renommé; i 2009 leverte de nytt orgel til Steinkjer kirke som blir betraktet som veldig vellykket. Nå jobber de med å restaurere et Claus Jensen-orgel, et større orgel av den typen vi har som kororgel i Sakshaug kirke, som skal til Tromsø. Orgelbyggeriet har også et oppdrag i Nidarosdomen som står foran oss i køen. Det vil si at Torkildsen kan levere orgelet til Sakshaug kirke medio 2017. De jobber imidlertid parallelt med prosjekter slik at de alle-

Representanter for orgelkomiteen besøkte nylig orgelbyggeriet i Åsen. Fra venstre Kjell Westerdahl, Ivar Wang, Silje Vang Pedersen, Odd Husby og Siv Anette Lorentzen. Videre Nils G. Torkildsen og Jann-Magnar Fiskvik fra firma Br. Torkildsen.

rede høsten 2014 begynner med trearbeidene til vårt orgel. En del av treverket hentes fra Snåsa, og trærne som skal brukes håndplukkes mens de enda står på rot. Deler av orgelkomiteen har vært på besøk hos orgelbyggeriet som ligger langs E6 i Åsen. Det var en spennende og fascinerende opplevelse hvor vi fikk se svært dedikerte orgelbyggere i arbeid.

Forslaget til nytt orgel skal nå sendes til biskop og riksantikvar for godkjenning. Dersom disse instansene ikke har innvendinger, går vi inn i avsluttende for-

handlinger med Br. Torkildsen. Da skal hver minste detalj diskuteres slik at vi får det aller beste resultatet.

Orgelkomiteen er fortsatt ikke helt i mål med sin del av finansieringen. Vi håper derfor på fortsatt giverglede i årene som kommer. Nå vet vi helt sikkert at vi får et fantastisk nytt orgel medio 2017, kanskje det inspirerer til å bidra?

*Tekst/foto:
Siv Anette Lorentzen*

Prestesituasjonen

Det tar sin tid å få to faste prester på Inderøy. Tidlig i november ble Ottar Strand ansatt som ny sokneprest. Kort tid før hadde Einar Bach Skomsvoll sagt opp for å flytte til ny stilling på Helgeland, så da var vi like langt. Ottar blir for øvrig innsatt ved gudstjeneste 19. januar i Sakshaug, så da er det god grunn til å møte opp og ønske han velkommen. Det er nå ny utlysning i

gang med søknadsfrist 25. november. Hvis alt går bra, blir det tilsettelse i bispedømmerådsmøtet i januar -14, og da skulle en ny prest kunne være på plass til omkring 1. april. Ved fristens utløp var det kommet fem søkere på stillingen, så nå ligger alt til rette for at vi finner en som kan bli ny prest på Inderøy.

Gustav Danielsen – prost

Slekters gang

INDERØY SOGN

Døpte

- 06.10. Olav Gabrielsen Kvam
Thale Rynning Holøyen
Amanda Sundseth Fisknes
- 20.10. Magnus Kvistad
- 03.11. Alma Johnina Langli
- 17.11. Linnea Wist-Wikan

Vigsel

- 20.07. Mariann Bekkos og
Kjetil Bekkos

Døde

- 19.09. Arvid Margido Borgan f. 1922
- 02.10. Arne Rotvold f. 1932
- 05.10. Anna Eline Wang f. 1918

18.10. Roald Kristoffer Nilsen f. 1934

06.11. Olaug Amalie Melhus f. 1924

12.11. Ingrunn Johanne Næss f. 1946

RØRA SOKN

Døpte

- 27.10. Jacob Erik Hilmarsen
- 10.11. Nora Vestvik-Kluken
Linneå Johnsen Waade
Elida Woll Bjørnås

Døde

- 13.11. Panagiotis Taki Karadimas
f. 1930

SANDVOLLAN SOKN

Døpte

- 29.09. Nicole Dillan
- 17.11. Ruben Pettersen Løseth
Håkon Lilleeng-Flygansvær
Hannah Sakshaug

MOSVIK SOGN

Døpte

- 15.09. Rikke Helene Ørsjødal
Celine Waagen

Døde

- 24.09. Aud Jorunn Wærnes f. 1942
- 29.09. Ruth Sundsetvik f. 1928
- 09.11. Liv Vennes f. 1922

Kom ikkje med heile sanningi

*Kom ikkje med heile sanningi,
kom ikkje med havet for min tørste,
kom ikkje med himmelen når eg bed om ljós,
men kom med ein glimt, ei dogg, eit fjom,
slik fuglane ber med seg vassdropar frå laug
og vinden eit korn av salt.*

Olav H. Hauge (1908–1994)
i diktsamlinga Ørnetuva frå 1961

Foto: Jørgen Reflo

Frivilligfest søndag 12. januar 2014

På nyåret vil vi igjen arrangere en fest for de frivillige i Inderøy menighet. Vi vil rette en TAKK til klokkere, kirkelige ansatte, de som syr dåpskluter, besøkstjenesten, de som pynter, vasker og pusser i kirka, kirkeverter, kaffekokere, vafelstekere, kirkesjåførere, de som er engasjert i barne- og ungdomsarbeid, korsangere, parkeringsvakter, leseombud..... Er du en av disse?

Da er du hjertelig velkommen på Kjerkstu søndag 12. januar kl.19!

Denne lista er veldig lang og utrolig mange er engasjert for at kirken og menigheten vår skal være levende og aktiv. Det hadde ikke gått uten dere! Mer om program for denne kvelden vil komme senere, men sett av kvelden.

*Med vennlig hilsen Inderøy menighetsråd
v/Ingeborg Meslo Ulvin*

Messeliste

<p>18.12. Mosvik kirke kl 18.30 Fakkelmesse v/prestevikar Jan Olav Veium</p> <p>Heggstad kyrkje kl 19.00 Julekonsert</p>	<p>05.01. Kristi åpenbaringsdag Ef 3, 1-7 Sakshaug kyrkje kl 11.00 Misjonsgudstjeneste v/prestevikar Jan Olav Veium</p>	<p>Høymesse v/spr. Ottar Strand og prestevikar Jan Olav Veium</p>
<p>22.12. 4.s. i advent Rut 4, 13-17 Stokkan grendehus kl 11.00 Julegudstjeneste v/vikarprest Hans Birger Neergård</p> <p>Sakshaug kyrkje kl 19.00 Julekonsert</p>	<p>13.01. Heggstad kyrkje kl 19.00 Musikkandakt Sokneprest Ottar Strand deltar</p> <p>19.01. 3. s. i åpenbaringstiden Åp 21, 1-6 Sakshaug kyrkje kl 11.00 Høymesse. Innsetting av ny sokneprest i Inderøy prestegjeld: Ottar Strand</p>	<p>02.03. Fastelavns søndag 1 Kor 13, 1-7 Sakshaug kyrkje kl 11.00 Høymesse v/spr. Ottar Strand</p> <p>Salberg kyrkje kl 11.00 Høgmesse v/prostiprest Geir Gravaas</p>
<p>24.12. Julaften Luk 2, 1-20 Heggstad kyrkje kl 14.00 Gudsteneste v/prestevikar Linda T. Aune</p> <p>Mosvik kirke kl 14.00 Gudstjeneste v/prostiprest Geir Gravås</p> <p>Sakshaug kyrkje kl 15.30 Gudstjeneste v/prestevikar Linda T. Aune</p> <p>Salberg kyrkje kl 16.00 Gudsteneste v/prostiprest Geir Gravås</p>	<p>26.01. 4. s. i åpenbaringstiden Rom 16, 25-27 Mosvik kirke kl 11.00 Høymesse v/spr. Ottar Strand. Utdeling av bibler til 5. klasse</p> <p>Salberg kyrkje kl 19.00 Kveldsgudsteneste v/prosti- prest Geir Gravaas. Utdeling av bibler til 5. klasse</p>	<p>05.03. Askeonsdag 1 Pet 3, 18- 4,2 Sakshaug kyrkje kl 19.00 Fastegudstjeneste v/spr. Ottar Strand</p> <p>Vestvik kirke kl 19.00 Fastegudstjeneste v/prest Sverre Gustad</p>
<p>25.12. Juledag Joh 1, 1-14 Sakshaug kyrkje kl 11.00 Høytidsgudstjeneste v/prestevikar Linda T. Aune</p> <p>Vestvik kirke kl 11.00 Høytidsmesse v/prestevikar Jan Olav Veium</p>	<p>02.02. 5.s. i åpenbaringstiden Rom 4, 1-8 Salberg kyrkje kl 11.00 Høgmesse v/spr. Ottar Strand</p> <p>09.02. 6. s. i åpenbaringstiden Fil 1, 2-6 Heggstad kyrkje kl 11.00 Høgmesse v/spr. Arndis Hauksdottir. Utdeling av bibler til 5. klasse</p> <p>Sakshaug kyrkje kl 19.00 Kveldsgudstjeneste v/prest Sverre Gustad. Utdeling av bibler til 5. klasse</p>	<p>09.03. 1. s i fastetiden Jak 1, 12-16 Heggstad kyrkje kl 11.00 Høgmesse v/prost Gustav Danielsen</p>
<p>26.12. 2. juledag(Stefanusdagen) Jer 31, 15-17 Salberg kyrkje kl 11.00 Høgtidsmesse v/prestevikar Linda T. Aune</p> <p>Heggstad kyrkje kl 11.00 Høgtidsmesse v/prost Gustav Danielsen</p>	<p>16.02. Såmannssøndag Hebr. 4, 12-13 Vestvik kirke kl 11.00 Høymesse v/spr. Ottar Strand</p> <p>23.02. Kristi forklarelsesdag Åp. 1 9-18 Sakshaug kyrkje kl 11.00</p>	<p>16.03. 2. s i fastetiden Jak 1, 2-8 Salberg kyrkje kl 11.00 Høgmesse v/prest Sverre Gustad</p> <p>23.03. Maria budskapsdag Gal 4, 4-7 Sakshaug kyrkje kl 11.00 Høymesse v/spr. Ottar Strand</p> <p>30.03. 3. s. i fastetiden Ef 5, 1-2.8-11 Heggstad kyrkje kl 11.00 Høgmesse v/prestevikar Jan Olav Veium</p> <p>Mosvik kirke kl 19.00 Kveldsgudstjeneste v/spr. Ottar Strand</p>
		<p>06.04. 4. s. i fastetiden Hebr. 4, 14-16 Sakshaug kyrkje kl 11.00 Høymesse v/spr. Ottar Strand</p>

INDERØY PRESTEGJELD

www.inderoy-prestegjeld.no

KYRKJEKONTORET

Inderøy kyrkjekontor tlf. 74 15 60 20
Telefax 74 15 60 21
Sokneprest Ottar Strand 74 15 60 20
..... mobil 926 91 115
e-post: post@inderoy.kirken.no

KONTORTID

Mandag–fredag kl. 10.00–14.00
Ellers etter avtale. Mandag har prestene fri.

INDERØY KIRKELIGE FELLESRÅD:

Kyrkjeverge:
Kjell Westerdahl tlf. 74 15 60 20
mobil 910 05 835

Assisterande kyrkjeverge:
Helge Brattaker mobil 917 10 639

Kantorar:

Siv Anette Lorentzen mobil 951 22 201
Silje Vang Pedersen mobil 907 35 272

Kyrkjetenar / kyrkjegardsarbeidar:

Tor Gunnar Nilsen mobil 909 13 467
Kåre Jørstad mobil 906 52 806
Odd Hamstad mobil 957 98 990
John Halvor Berg mobil 906 64 605

Leder i Inderøy kirkelige fellestråd:

Ann-Kristin Wiik Langfjæran,
mobil 951 75 797

INDERØY SOGN:

Leder i menighetsrådet:
Maria Aune mobil 957 95 586

Inderøy Kirkestue: Bestilling av rom i
forbindelse med minnesamvær, selskaper
m.m.: Solveig B. og Reidar Pedersen,
tlf. 47 64 49 09, mobil 957 88 829

RØRA SOKN:

Leiar i soknerådet:
Frode Neergård mobil 917 97 848

SANDVOLLAN SOKN:

Leiar i soknerådet:
Gunvor S. Moberg mobil 924 65 985

MOSVIK SOGN:

Leder i menighetsrådet:
Christel Mari Karlsen mobil 416 04 492

Mosvik kirkestue
Bestilling tlf. 917 10 639

KJERKBLAD FOR INDERØY

Utgjevar: Sokneråda i Inderøy prestegjeld

Redaksjonskomité: Liv Skogset Værdal, redaktør (e-post: liv.vaerdal@online.no),
Ottar Strand (e-post: ottar.strand@inderoy.kirken.no), Kari Nikolaisen (e-post: kari.nikolaisen@ntebb.no),
Nina Fossum (e-post: ni-fossu@online.no), Jørgen Røflo (e-post: jorgen.roflo38@gmail.com).
Konto Sparebank1: 4202 18 67785

Det står skrevet: *Vet dere ikke at dere er Guds tempel, og at Guds Ånd bor i dere? Dersom noen ødelegger Guds tempel, skal Gud ødelegge ham. For Guds tempel er hellig, og dette tempelet er dere.*

1. Kor. 3, 16-17